दधति. षळृतुनेति यजंति, प्राणमेव तद्यजमाने दधति. चत्वार ऋतुभिरिति यजंति अपानमेव तद्यजमाने दधति. द्विर्ऋतुनेत्युपरिष्टात् व्यानमेव तद्यजमाने दधति. स वा अयं प्राणस्त्रेधा विहितः प्राणो ऽपानो व्यान इति तद्यदृतुन ऋतुभिर्ऋतुनेति यजति प्राणानां संतत्यै प्राणानामव्यवछेदाय. प्राणा वा ऋतुयाजा नर्तुयाजानामनुवषट्कुर्यादसंस्थिता वा ऋतव एकैक एवं. यदृतुयाजानामनुवषट्कुर्यादसंस्थितानृतून्संस्थापयेत्संस्था वा एषा यदनुवषट्कारो. य एनं तत्र ब्रूयादसंस्थितानृतून्समतिष्ठिपद् दुषमं भविष्यतीति शश्वत्तथा स्यात्तस्मान्नर्तुयाजानामनुवषट्कुर्यात् ॥ २९ ॥

प्राणा वै द्विदेवत्याः पशव इळा द्विदेवत्यान् भक्षयित्वेळामुपव्हयते. पशवो वा इळा पशूनेव तदुपव्हयते पशून् यजमाने दधाति. तदाहुरवांतरेळां पूर्वां प्राश्नीयाऽत् होतृचमसं भक्षयेऽत् इति अवांतरेळामेव पूर्वां प्राश्नीयाद्. अथ होतृचमसं भक्षयेद्यद्वाव द्विदेवत्यान् पूर्वान् भक्षयति तेनास्य सोमपीथः पूर्वो भक्षितो भवति. तस्मादवांतरेळामेव पूर्वां प्राश्नीयादथ होतृचमसं भक्षयेत्तदुभयतो ऽन्नाद्यं परिगृण्हाति. सोमपीथाभ्यामन्नाद्यस्य परिगृहीत्यै. प्राणा वै द्विदेवत्या आत्मा होतृचमसो द्विदेवत्यानां संस्रवान् होतृचमसे समवनयत्यात्मन्येव तत्होता प्राणांत्समवनयते सर्वायुः सर्वायुत्वाय. सर्वमायुरेति य एवं वेद ॥ ३० ॥

देवा वै यदेव यज्ञे कुर्वंस्तदसुरा अकुर्वंस्ते समावद्वीर्या एवासन्न व्यावर्तंत. ततो वै देवा एतं तूष्णीं शंसमपश्यंस्तमेषामसुरा नान्ववायंस्तूष्णीं सारो वा एष यत्तूष्णीं शंसो. देवा वै यं यमेव वज्रमसुरेभ्य उदयच्छंस्तं तमेषामसुराःप्रत्यबुध्यंत. ततो वै देवा एतं तूष्णीं शंसं वज्रमपश्यंस्तमेभ्य उदयच्छंस्तमेषां असुरा न प्रत्यबुध्यंत. तमेभ्यः प्राहरं-